

כז:

עין משפט
נר מצוה

עו א מ״י פ״ד חמל׳
 שטונות חל׳ ופ״ד י״ד
 ז ופ״ד חמל׳ נדרס חלס
 ח פמל חל״ן רחל ט״ש״פ
 י י״ד חל׳ רל׳ טפ״י ופ״ד
 יא רל׳ טפ״י זא חמל׳ טפ״י
 יב חל׳ פ״א חמל׳
 יג שטונות חל׳
קא ב מ״י ש״ ה״ל
קב ג מ״י ש״ פ״ד חל׳ ט
 ד פמל ש״ ט״ש״פ י״ד
 ה רל׳ טפ״י ז
קא ו חל׳ טפ״י ש״ ט״ש״פ
 ז ש״ טפ״י ד ופמל׳
 ח טו
קב ו מ״י ש״ ה״ל ז
 ט פמל ש״ ט״ש״פ ש״
 טי רל׳ טפ״י אל ופ״ד רל׳
 טפ״י יג
קג ז מ״י פ״ד חמל׳
 ניוות חלס׳ י

רבינו חננאל

[illegible]

עד שיפרוש לך הכתוב יחירו. ור' יחידו בחורש בשור ובתמור של א' דלמור בירושלמי דלעטרך למעוטי ק' צמר ופסחים לעטרך של א' לאסור אפי' אחד של צמר ואחד של פסחים: **אלא** א' אסור ברב פסחא מאי מיצט. ו"ת איתא דמיעט לשנות את הידוע ומילתא דליתא בלחא לשמואל ומילתא דליתא בלחא והן אליהו דרב וי"ל דשקולים הן דפרישית לעיל ואי מרבינן האי מרבינן האי עוד א"ל לכתוב לעשות ושלא לעשות ולא בלשון הרעה והטעם: **הא** תו י"ל חייבא הוא ד"בא. וז' היא גירסת הקונט' ודיק ממתנ' מתנ' תלת וימני שלל אוכל שלל אכולה [שלא] אכולה [שלא] חייב נראה דבפרק שני דנדרים (ד' ט.) תנן שבועה שלל אוכל [שבועה] שלל אוכל אינו חייב אלל אחת ולא קתני הכא תלתא וימנין ופ"ה דייק כרעה חייב בגמ' (דף ט.) ממתנ' מדלגא קתני חייב אחת ומדלגא קתני אינו אלל אחת וקתני חייב אינו אחת רוחא אחת דלית ליה אם כי מתיישב על דברייה חייב לכך נראה כפספס דל"ג במתנ' הדבא תלת וימני וי"ל הא כו' חייב אלל ה"ק חייבא [הוא] דלכוכ א' דייק מתנתי אינו חייב [הוא] כח דנדרים בנדרים ואע"ג דהבא לא מצי למיתני (ו) אלל אחת דלעטרך למיתני חייב לשבועה שלל אכולה והדר שלל אוכל חייב שלל מ"מ דייק שפיר מדלגא קתני חייב אחת: **ה"ב** השואה חתם איתא ש"שנה ב'. בפ"ג דנדרים (דף ט.) לא תסיק הכי אלל דמי הכא כגון שקיבל דהא שמי נזיר דמי נזיר ונראה דהאם כ"ד לפשעו דמיימי כגון דלמור הריני נזיר היום הריני נזיר היום ופ"ל כרב הוה דלמור הכא לעיל דלון נזירות חלה על נזירות ומיימי שיעתא שפיר דהוי השואה דומיא דשבועות ודמי כגון שקבל עליו ב' נזירות בבת אחת ולא דמי לנזירות דהבא בנזירות חילי מרחיבו ודלחייב למנות ב' נזירות וז' חזר ו' אפי' לא נשאל על הראשון אבל משמעתינן צעי לחמיי סיעתא אפילו אש נזמור דנזירות חלה על נזירות או שקבל עליו שתי נזירות בבת אחת כיון שזמור מנין מני לאש ראשונה א"ל תפלה לו לשניה בראשונה אי לא משום דלמור אי' שבכתח שניה רוחא חילי וי"ה גבי שבועה ומשני דהא לא חייב דהא איתא לשניה דמי פליק

אשכנזי הא דאזערטן לימכת
 מחזיק אפי' אינם קשורים יחד
 שר לחזור הקרון וגם בלגישת
 אינע תכופין כגון שני מלגשים

עד שיפרוט לך הכתוב
 יאשיה וסבר לה
 ומיעוטי (ו) ואייתר ליה
 בשלמא דבר הרשות
 מצוה אלא א' אמר ת
 קא ממעט: א"ר יהוד
 הרשות כו': ורבנן ש
 יהודה בן בתירא ור"י
 הטבת אחרים לאו אע
 אחרים ורבי רחמנא
 אע"ג דליתיה בביתול
 ורבנן אהם: איתיה בלא
 בלא אקיים: **מתני'**
 ככר זו שבועה שאל
 אוכלנה ואכלה אינו
 שבועת כסוי: שחיבי
 שגנתה קרבן עולה
 חייבין על זדונה מכור
 גמ' למה לי למיתנא
 שבועה שלא אוכלנה
 שלא אוכל והדר אמר
 מיחייב אלא חדא אמר
 והדר אמר שלא אוכל
 דאמר רבא ה"שבעה
 שאכל ממנה כות ח
 חייב עד שיאכל את
 אוכלנה ואכלה אינו
 הא תו למה לי הא ק
 הא שבועה איכא דר
 למאי הלכתא לכדרבנ
 נשאל על הראשונ
 תחתיה לימא מסייע
 נזירות ומנה ראשונ
 ואח"כ נשאל על הרא
 בראשונה הכי השת
 איתא דבי מני ל
 מימנא לשניה בלא
 שניה מי איתא כלל
 ככר ואכלה אם שיי
 עליה אכלה כולה אי
 אחא בריה דרבא לר
 שלא אוכל מכות קמ
 דאמר שלא אוכלנה

שבועות שנים פרק שלישי שבועות

[illegible]

מנין הראשון שלה הראשונה הימה מעבכתה והרי אינה לראשונה שפיקרה ועקרה בשאלה זו ונמצא המנין למפרע של שניה. הי"ג גבי שבויות מי הוא גורם לשניה שלא תחול לראשונה הימה גורמת לה והרי אינה שעקרה בשאלה ונמצאת שניה חלה למפרע: הכ"י **השקל הפס.** נודר שמי מיריות מירות מיהא איתא אפי' לא נשאל על הראשונה לא יתה מירות שניה תפיו לנצלה דהא הי מני לראשונה צמי למימני לשניה וכוין דדבר העומד להיות הוא כשימא מקום הרי מלא מקום למפרע ע"י שאלה לחול מיום ראשון לפיכך מנין עולה לה: **הכא.** גבי שבויות אי לאו שאלה מי הוא קיימא שניה לחול כלל הכא איכא למימר כשימא שניה תפיו יתה לנצלה ולא לחול עד גלויות ואף כשימא המקום שהרי כבר נצלה: **נשאל עליה.** והותר לו והנשאר ובאריכלו ע"כ (א): אפי' עליה מ"ם משבועה שלא אוכל כל שהוא דהתם פשיטא שירול לישאל: אמר

שְׁבוּעָה כָּלֹל וְנִרְחַב דְּהַסֵּךְ כִּי
עַל מִירוֹת מִיָּךְ דְּמִי שְׁמֵר
בְּנֵת אֲחִי הִיא לְשִׁנֵּי אֲעִי.
בְּחַת וְרוּחַא חֵיילָא דְּכִרְבָּא אִלָּא
אֲדַעְתִּים הִיא דְּכִרְבָּא הִקְשָׁה
בְּנֵת אֲחִי וְנִרְחַב דְּמִי אֲחִי
אִלָּא דְּמִי וְנִרְחַב דְּמִי (סו). קוּס
וְזוּתֵר וְכוּן וְנִרְחַב דְּמִי חֲלָק
כָּל כֹּל אֶחָד בְּפִי עֲנָמָה דְּמִי:
ג. דְּהַסֵּךְ דְּכִי אִשִּׁיר אִלָּא
וְנִרְחַב דְּמִי אִלָּא אֲוִלְנֵהָ
י פְּחוּת מְכֻזִּת דְּלִין לָךְ אֲדָם
וְנִרְחַב מְמִי דְּמִי מִפְטֵר עַד
מֵר בְּקִסְמוֹן דְּלָא חֲשִׁיב לִיאֲמֹשׁוּלִי

מראשונה חילל שניה הכא מי איתא
פריך לרב הווא דאמר דאין מילי
שמי נזירות ומתא כגון שקבל שמי נזירות
שמי נזירות ומתא על נזירות מ"מ א"י מש
הש"ס משני לפי מה שהמקשה לא אסתי
ר"י בר' אמיר כשקבל עליו שמי נזירות
שמי איתא לא שמי נזירות שמי נזירות
אזני נטנה לכולם הוצר אחד מהן
הבא כיון דסליק למנין ד' נזירות קפיק
א"ע נשתייר הימנו ביה נשאל ע"ה
פחות מברית דהיינו עליו א"ע
משמע על הכרח אין דעתו שלא ישיי
שיאל כבר שלם שלא יהו מעט פיריון
שיאל גם אותו פחות מברית אמאי קא

לחלה אשכנזי: (יששכר)
 (מכובד) (ירושלמי) אזהרה
 לשבעת השעות מניין לא
 חל דברו לא יעשה דבריו
 חללי: **מנתי** שבעה
 שלא אוכל ככר זו
 שבעה שלא אוכל
 שבעה שלא אוכל
 ואכל. אינו חייב אלא
 אחת. וזו היא שבעת
 ביטוי שחייבין על זרונה
 כמין שיש צנחנה רבין
 עולה ויורד, אוקיאנאם לא
 נשבע שלא אוכלה והדר
 נשבע שלא יאכל ככר זו
 חייב שהם כדברא דאמר
 שבעה שלא אוכל זו
 אפילו אכל ביטוי ממנה
 חייב. ואם נשבע אחי
 שלא אוכלה כבר פשטה

(א) ולעיל טו. (ב) רש"ל מ"ג.
(ג) לעיל ג. כא. (חמורה ג. א.)
(ד) לנקמן כט. א. (ה) נדרים
יח. סט. ו. שם יח. יח.
חומקמח נדור פ"ב ע"ש.
(ו) נדפוי דליל, (ז) נדור
ה.

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה למה וכו' ליתני הכי שנויה שלא לומר: (ג) ד"ה הא וכו' על השמים חלה השלישית כג"ל ותיבת על נמחק: (ג) ד"ה נשאל וכו' עבר למפרע קס"ד: (ד) תוב' ד"ה הא כי' למיתני אינה אלא:

מוסף רש"י

[illegible]

שבע אח"כ שלא יאכל ככו זו. חלה השבועה אפקצתה. דייקנין אמתני דקתי רוחא חיילא למאי הלכתא לכרירה דאמר נשאל על הראשונה ובטלה חלה השתא התם גבי נזירות איתנהו תרוייהו וכי שלים ראשונה חיילא שניה הבא אם נשתירי ממנה כזית נשאל עליה. אכלה כולה אינו נשאל עליה. ומקשינן

חייב עד שיאכל את כולה. ואם
שבעה קיימא לה. דאי משכחת
ת את הראשונה כו'. ורחינן הכי
אמר רבא נשבע על כזר ואכלה

שבועה אבל אמר שבועה שלא אוכלנה אינו יוצא הוא דלא מחייב אשאר שבועות. אבל סיועי מהא דתני מי שנזר שתי נזירות ומנזר אלה על הראשונה מי איתא לשיניה כלל:

ואין שבועה חלה על ש
אינו חייב אלא אחת
השניה תחתיה. ואתינן
השבועה השניה בלא ש